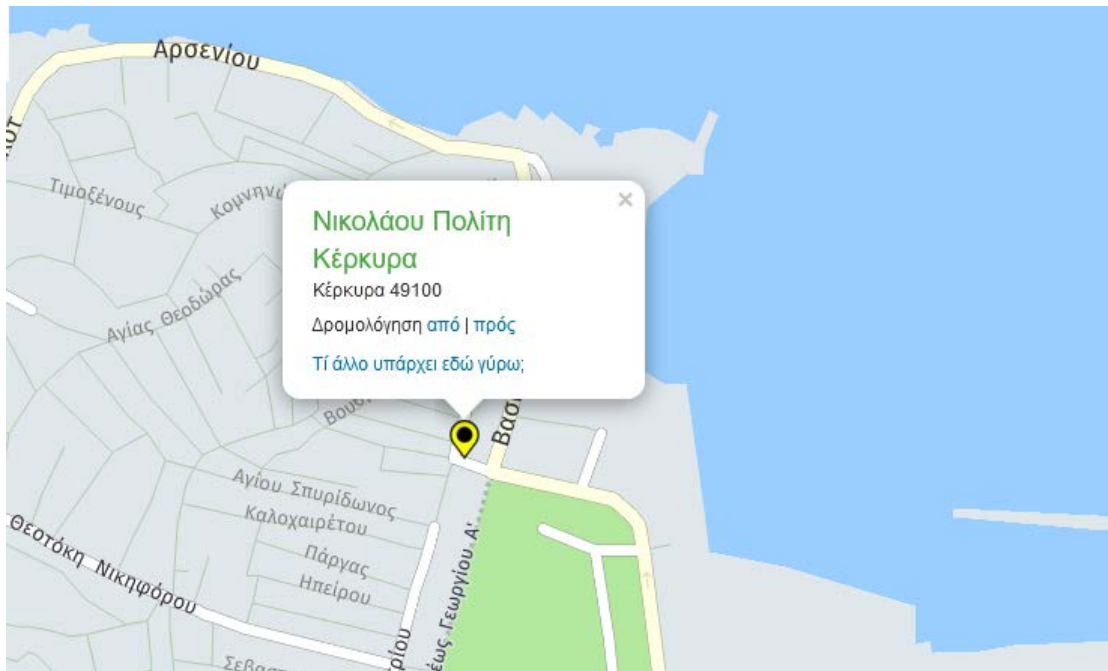

Οδός Νικολάου Πολίτη

Ο Νικόλαος-Σωκράτης Πολίτης, γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1872. Σπούδασε νομικά, πολιτικές και οικονομικές επιστήμες στο Παρίσι και αφού πρώτευσε σε διαγωνισμό των γαλλικών Πανεπιστημίων για τη διδασκαλία του Δημοσίου Δικαίου ανέλαβε (1898) σε ηλικία μόλις 26 ετών τη διδασκαλία του Διεθνούς Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Αιξ, όπου δίδαξε ως το 1903. Καθηγητής της ίδιας έδρας στο Πανεπιστήμιο του Πουατιέ (1903-14), αναδείχτηκε σε μια από τις πιο έγκυρες επιστημονικές προσωπικότητες του απόδημου ελληνισμού και κέρδισε την εκτίμηση του πρωθυπουργού Ελευθερίου Βενιζέλου, του οποίου έγινε στενός συνεργάτης. Στα 1912-13 μετείχε ως μέλος της ελληνικής αντιπροσωπείας στις διεθνείς διασκέψεις του Λονδίνου και του Βουκουρεστίου, ενώ το 1914 επέστρεψε οριστικά στην Ελλάδα και διορίστηκε διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών.

Επίσης διετέλεσε πρώτος αντιπρόσωπος της Ελλάδας στη νεοϊδρυθείσα τότε Κοινωνία των Εθνών, (1920).

Στις 29 Σεπτεμβρίου 1924 υπέγραψε ως υπουργός εξωτερικών το Πρωτόκολλο Πολίτη-Καλφώφ που πήρε το όνομά του μαζί με τον αντίστοιχο ομόλογό του της Βουλγαρίας και αφορούσε εφαρμογή όρου της Συνθήκης Νειγύ για την αμοιβαία και οικειοθελή ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας.

Χρημάτισε συνολικά τρεις φορές Υπουργός Εξωτερικών: τις δύο πρώτες σε κυβερνήσεις του Ελευθέριου Βενιζέλου (**α**)14/06/1917-

13/12/1918 **β)** 20/11/1919-04/11/1920) και **(γ)** στην κυβέρνηση του Σωτήριου Κροκιδά (από 03/10/1922-14/11/1922).

Πηγή: <https://www.timesnews.gr/>